

## Arrest

nr. 292 174 van 19 juli 2023  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DUYCK  
Dehaernestraat 29  
8900 IEPER

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 februari 2023 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf (type C).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 maart 2023 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat R. DUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 augustus 2022 dient de verzoekster een aanvraag in voor een visum kort verblijf (type C) met het oog op het voltrekken van een huwelijk in België.

Op 23 februari 2023 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) tot de weigering van het gevraagde visum.

Het betreft de thans bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd:

*“(…)*

*Op datum van 17/08/2022 hebben onze diensten een visumaanvraag kort verblijf ontvangen van E. B. (hierna aanvraagster) teneinde een huwelijk te kunnen voltrekken hier in België met de heer M. R. A. L (hierna referentiepersoon of RP).*

*Overwegende dat een huwelijk een vormgebonden overeenkomst is waardoor twee partners toetreden tot een wettelijke regeling en zo een GEBONDEN LEVENSLANG GEWILDE LEEFGEMEENSCHAP doen ontstaan. Het is duidelijk dat een levenslang gewilde levensgemeenschap tussen twee mensen een uitermate ernstige aangelegenheid is die een bepaalde mate van toewijding vereist aangezien deze verregaande wettelijke consequenties heeft en dus duidelijk verschilt van een samenlevingscontract of wettelijk samenwonen.*

*Overwegende dat het parket in het verleden al onderzoek heeft gevoerd naar betrokkenen hun relatie en daar negatieve adviezen over heeft geformuleerd, de adviezen dateren van 08/08/2018 en 24/04/2019 alsook 04/02/2022;*

*Daarenboven heeft de ambassade een uitgebreid interview afgenomen bij de aanvraagster teneinde de relatie, haar intenties en hun kennis van mekaar te kunnen peilen, dit interview is afgenomen op 26/01/2022.*

*Overwegende dat we uit de gebundelde adviezen van het Parket het volgende kunnen afleiden:*

*- Amper een week na de eerste kennismaking werd er al door de familie van aanvraagster en aanvraagster besloten dat de referentiepersoon (RP) haar financieel ging ondersteunen en dat zij zou stoppen met werken;*

*- Volgens het parket heeft de familie van de aanvraagster gevraagd aan RP om in het huwelijk te treden met de aanvraagster. De RP gaf aan haar beter te willen leren kennen doch op een later moment met haar te willen huwen. Wanneer RP daarna voor een feestje werd uitgenodigd bleek dit achteraf zijn eigen verlovingsfeest te zijn terwijl hij daar niet van op de hoogte was, hij werd daarvan op de hoogte gebracht door de kelners ter plaatse;*

*- Betrokkenen kunnen niet communiceren daar aanvraagster enkel Darija spreekt;*

*- Betrokkenen hebben bitter weinig kennis van mekaar, zo wist de aanvraagster van één zoon, maar niet dat de RP ook een andere zoon heeft die reeds overleden is;*

*Overwegende dat ook het interview afgenomen door de ambassade (26/01/2022) doet twijfelen aan de intenties en echtheid van de verklaringen van de aanvraagster:*

*- Volgens het interview afgenomen door de ambassade verklaart aanvraagster dat betrokkenen mekaar 9 keer hebben ontmoet, de eerste keer in 2018, daarna is RP een achttal keer teruggekeerd naar Marokko maar aanvraagster weet niet meer wanneer;*

*- Aanvraagster zou in België willen huwen omdat de voltrekking van hun huwelijk is geweigerd in Marokko;*

*- De aanvraagster is nog nooit voorgesteld aan de zoon van de RP en heeft ook nog nooit gesproken met hem;*

*- Volgens verklaringen van de aanvraagster heeft de RP beloofd een appartement te kopen voor haar in Marokko na het huwelijk;*

*- Volgens verklaringen van de aanvraagster is de RP geboren in 1984 terwijl deze is geboren in 1951;*

*- Uit interview blijkt dat zij nog steeds geen Frans spreekt aangezien de ambtenaar eerst het interview in het Frans wou laten doorgaan maar heeft moeten overschakelen, hierdoor kunnen onze diensten enkel concluderen dat betrokkenen nog steeds geen doorgedreven, intieme communicatie die verwacht wordt van geliefden kunnen voeren.*

*Toch beweert mevrouw tijdens het interview dat ze verliefd is op RP.*

*Overwegende dat uit de visumstickers uit het paspoort van de RP blijkt dat de RP de laatste keer naar Agadir is gevlogen op 25/02/2020, hiermee wordt het totaal van bezoeken teruggebracht op vier keer en geen negen keer zoals aanvraagster beweert.*

*De RP is na de epidemie ook niet meer teruggevoerd naar Agadir om zijn verloofde te bezoeken, iets wat wel verwacht wordt bij een verliefd koppel die samen een bestaan wilt uitbouwen;*

*Overwegende dat aanvraagster beweert dat het huwelijk niet voltrokken kan worden in Marokko maar daar geen enkel bewijs van voorlegt;*

*Overwegende dat de aanvraagster verschillende keren foutieve verklaringen heeft afgelegd tijdens het interview en er duidelijk grote lacunes zijn in de kennis van de aanvraagster over de RP zijn leven en verleden zelfs na een vermeende relatie en verloving van vijf jaar, men zou toch mogen verwachten dat men na vijf jaar een grotere kennis heeft van mekaar;*

*Overwegende dat aanvraagster zelfs na vijf jaar nog geen één keer is voorgesteld aan de zoon van de RP;*

*Overwegende dat uit de visumaanvraag zelf en de hierbij geleverde bewijsstukken bovendien blijkt dat de gesprekken tussen betrokkenen rudimentair zijn en vooral bestaan uit GIF-bestandjes en emoticons. Dit zijn geenszins diepzinnige gesprekken die verwacht worden van partners die een levenslange gemeenschap wensen uit te bouwen en bevestigen de verklaringen van de ambassade en het parket dat betrokkenen niet kunnen communiceren vanwege een taalbarrière;*

*Overwegende dat er overduidelijk een financieel element is in deze relatie aangezien de aanvraagster na amper één week na de kennismaking al had besloten te stoppen met werken en zich financieel te laten ondersteunen door de RP alsook de belofte van de RP tot het kopen van een appartement na het voltrekken van het huwelijk;*

*Overwegende dat er daarenboven een leeftijdsverschil is van 33 jaar tussen de betrokkenen.*

*Op basis van alle bovenstaande elementen en in toepassing van artikel 32 punt B van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode hebben onze diensten redelijke twijfels over de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvraagster en de geloofwaardigheid van de geleverde bewijsstukken.*

*Betrokkenen wensen namelijk via de visumaanvraag onze diensten te overtuigen van een toegewijde en oprechte relatie tussen betrokkenen, doch elk ander bewijsmateriaal alsook het interview bewijzen hiervan het tegendeel.*

*Derhalve kan aan deze visumaanvraag geen gunstig gevolg worden verleend.  
(...)"*

## 2. Over de rechtspleging

De verzoekster heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er tijdig van in kennis gesteld dat zij geen synthesesamenvatting wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

## 3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een vijfde middel voert de verzoekster de schending aan van het de motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van het Unierecht.

Zij betoogt hieromtrent als volgt:

*“Eerste middelonderdeel: geen rekening gehouden met beslissing tot huwelijksvoltrekking van de ABS*

*21. Op elke administratieve overheid rust een motiveringsplicht. Het betreft een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat zijn oorsprong vindt in art. 149 Gw., en werd gecodificeerd in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.*

*Art. 3 van desbetreffende wet schrijft voor:*

*“De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”*

*De materiële motiveringsplicht raakt de interne wettigheid van de overheidshandeling, zodat deze moet worden gedragen door rechtsgeldige motieven en juiste feitelijke gegevens.*

*De formele motiveringsplicht raakt de externe wettigheid van de overheidshandeling, en dwingt het bestuur om haar handelingen uitdrukkelijk, in de akte zelf, te motiveren, en dit cf. art. 2 Wet Motivering Bestuurshandelingen. In het vreemdelingencontentieux wordt deze verplichting in het bijzonder vermeld in art. 62 §2 Vw.*

*Het afdoende karakter van de motivering houdt in dat de motieven pertinent moeten zijn, wat wilt zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig zijn, te weten dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen.*

*De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de beslissing de motieven moet kunnen aantreffen derwijze dat kan worden nagegaan of de overheid van redenen die in feite en in rechte juist zijn, of de overheid die gegevens correct heeft beoordeeld, en of ze op die gronden redelijkerwijze tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is een annulatieberoep tegen de beslissing in te dienen. (RvS, 18 januari 2010, nr. 199. 583; RvS, 11 december 2015, nr. 233. 222).*

*22. Nadat allerhande overwegingen worden geformuleerd over het voorgenomen huwelijk van Verzoekster en dhr. Mertens, besluit de DVZ in de bestreden beslissing dat er sprake is van “redelijke twijfels over de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvraagster en de geloofwaardigheid van de geleverde bewijsstukken.”*

*Er wordt echter niet aannemelijk gemaakt waarom de verklaringen van de betrokkenen als frauduleus aanzien moeten worden. De DVZ beperkt zich ertoe een subjectief oordeel te vellen over de vraag of deze verklaringen volstaan om een ernstige partnerrelatie en een waarachtig huwelijk te ondersteunen. Nergens blijkt echter uit dat Verzoekster, of dhr. Merten\*, zou hebben gelogen, documenten vervalst, gecolludeerd met derden om de DVZ een schijnsituatie voor te houden.*

*In de mate waarin de DVZ insinueert dat Verzoekster een schijnrelatie met dhr. M. zou onderhouden, dan komt deze motivering neer op een toepassing van art. 146bis oud B.W., die haar echter niet toekomt.*

*Immers heeft de ABS deze beoordeling al gemaakt. Door hiermee geen rekening te houden is de motivering onvoldoende om de beslissing te schragen.*

*(...)”*

*In het kader van het vierde middel, waarin de verzoekster zich onder meer beroept op een schending van de zorgvuldigheidsplicht, heeft de verzoekster omtrent de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand het volgende naar voor gebracht:*

*“De DVZ hield bij haar besluitvorming immers geen enkele rekening met de beslissing van de ABS om het huwelijk van Verzoekster en dhr. Mertens te voltrekken. Nochtans werd deze haar minstens op twee ogenblikken uitdrukkelijk voorgelegd, namelijk per e-mail van de raadsman van Verzoekster op 5 juli 2022 en in het begeleidend verzoekschrift bij de visumaanvraag.*

*De DVZ maakt in de bestreden beslissing allerlei overwegingen inzake de ernst van de voorgenomen huwelijksband en de relatie van Verzoekster met dhr. M., maar gaat eraan voorbij dat de ABS deze*

overwegingen heeft moeten maken, en vervolgens op basis van dezelfde onderzoeksgegevens heeft besloten om het huwelijk alsnog te voltrekken.

Zodoende heeft de DVZ niet met alle dossierstukken rekening gehouden, of minstens blijkt dit niet uit de beslissing.

20. De afwezigheid van enige overweging omtrent de beslissing van de ABS is des te frappant, nu Verzoekster al sinds 2018 met dhr. M. in het huwelijk wil treden, maar daarbij telkens opnieuw wordt gehinderd door de DVZ en het openbaar ministerie.”

3.2. De verweerder brengt in de nota met opmerkingen een verweer naar voor waarbij de vijf middelen tezamen worden besproken. De verweerder gaat hierbij niet specifiek in op de aangevoerde schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, maar repliceert globaal genomen als volgt:

“In de middelen wordt de schending aangehaald van de artikelen 144 en 164 van de Grondwet, van de artikelen 7, 45 en 16 t.e.m. 171 van het Oud B.W., van artikel 12 EVRM en artikel 23 IVBPR, van het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het fair-playbeginsel, alsook van de formele motiveringsplicht.

Verzoekster benadrukt in essentie dat de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft aanvaard om het huwelijk te voltrekken en zij stelt dat de verwerende partij door de beslissing gebonden is.

De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat verzoekster ten onrechte stelt dat de verwerende partij gebonden zou zijn door de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk te voltrekken.

Er kan in dat opzicht worden verwezen naar volgende rechtspraak:

De de plano-erkenning heeft een precair karakter, hetgeen wil zeggen dat de ene overheid de erkenning kan weigeren, terwijl de andere overheid reeds is overgegaan tot de erkenning van de buitenlandse akte. De verweerder is dus niet gebonden door de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand en vice versa (cf. RvS 9 oktober 2008, nr. 3.409 (c)). RVV nr. 268 015 van 8 februari 2022

De beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand kan op zich ook geenszins verblijfsrechtelijke gevolgen sorteren voor de verzoeker, aangezien de ambtenaar van de burgerlijke stand geen bevoegdheid heeft inzake de toegang tot het grondgebied en het verblijf van vreemdelingen.(zie onder meer RVV nr. 209 281 van 13 september 2018)

De bepalingen waarnaar verzoekster verwijst in het verzoekschrift sluiten geenszins uit dat de verwerende partij een eigen beoordeling kan maken over de geldigheid van het voorgenomen huwelijk in het kader van een visumaanvraag gezinshereniging.

Hoe dan ook en in iedere hypothese is de bestreden beslissing gebaseerd op artikel 32 van de Visumcode en dit artikel laat eveneens toe dat de verwerende partij beoordeelt of de verklaringen van de visumaanvrager waarheidsgetrouw zijn.

Artikel 32.b van de Visumcode luidt als volgt:

indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.

De verklaringen van verzoekende partij dat zij een duurzame levensgemeenschap zou willen aangaan met de referentiepersoon wordt door de verwerende partij ten zeerste in twijfel getrokken en in de bestreden beslissing wordt uitvoerig geconcretiseerd en geobjectiveerd waarom dit zo is. Er kan in dat opzicht worden verwezen naar de omstandige motivering van de bestreden beslissing die luidt als volgt:

(...)

Het is opvallend dat verzoekster in haar verzoekschrift tegen deze geobjectiveerde gronden van twijfel eigenlijk niets tegenin brengt. Verzoekster stelt in essentie dat de ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk erkent, maar verzoekende partij gaat daarbij voorbij aan het gegeven dat de ambtenaar van de burgerlijke stand zich daartoe genoodzaakt zag omdat de wettelijke beslissingstermijn over de voltrekking van het huwelijk was verstreken.

*Inderdaad volgt dit uit de hiernavolgende e-mail van de dienst burgerzaken van de stad Kortrijk die ook vervat zit in het administratief dossier:*

*“(…)*

*Beste*

*We zullen het huwelijk voltrekken van de heer R. M. en B. E.*

*Dit wegens een vergissing van onzentwege... het dossier werd doorgestuurd naar het Parket van de procureur des Konings voor advies. Maar betrokkenen zijn te laat in kennis gebracht van onze beslissing zodat we het huwelijk moeten voltrekken.*

*(…)”*

*De beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand kan bezwaarlijk tot gevolg hebben dat artikel 32 van de Visumcode niet zou mogen toegepast worden en dat de verklaringen van de verzoekende partij niet zouden mogen beoordeeld worden door de verwerende partij.*

*In het administratief zit overigens wel degelijk het interview van verzoekster op de Belgische ambassade te Rabat dd. 25.01.2022. [stuk 1]*

*De verwerende partij wenst te vervolgen dat het vertrouwensbeginsel in iedere hypothese niet met zich meebrengt dat het vertrouwen dat zou zijn gewekt door een administratieve praktijk, zou moeten leiden tot het handhaven van een onwettige situatie (RvS 4 maart 2002, nr. 104.270). Het wettigheidsbeginsel primeert op het vertrouwensbeginsel en de rechtmatige toepassing van artikel 32 van de Visumcode primeert eveneens op het vertrouwensbeginsel.*

*Wat het recht om te huwen betreft, kan worden gerepliceerd door te verwijzen naar volgende rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:*

*• RvV nr. 81 670 van 24 mei 2012*

*Artikel 12 van het EVRM heeft betrekking op het recht te huwen en een gezin te stichten volgens de nationale wetten welke de uitoefening van dit recht beheersen. Ook artikel 23 van het IVBPR, artikel 16 van het UVRM en artikel 10 van het ECOSOC voorzien in een recht op huwelijk en een gezin te stichten vanaf de huwbare leeftijd. De Raad is evenwel van oordeel dat de verdragsrechtelijke en wettelijke regels inzake het huwelijk en het gezinsleven niet kunnen worden aangewend om aan de dwingende regels van binnenkomst, verblijf en vestiging in het Rijk te ontsnappen (RvS 1 juni 2006, nr. 159.485).*

*De door verzoekster aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden.*

*De voorgestelde middelen zijn niet gegrond.”*

### 3.3. Beoordeling

De formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepalingen.

De thans bestreden beslissing strekt ertoe de afgifte van een visum kort verblijf met het oog op het voltrekken van een huwelijk in België te weigeren. Hierbij wordt toepassing gemaakt van artikel 32, lid 1, onder b), van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode).

Artikel 32, lid 1, onder b), van de Visumcode bepaalt als volgt:

*“1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:*

*(...)*

*b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”*

In de bestreden akte concludeert de verweerder dat er redelijke twijfels zijn over de betrouwbaarheid van de verklaringen van de verzoekster en over de geloofwaardigheid van de geleverde bewijsstukken, nu de verzoekster en de heer M. via de visumaanvraag hem proberen te overtuigen van een toegewijde en oprechte relatie tussen hen terwijl *“elk ander bewijsmateriaal alsook het interview”* hiervan het tegendeel bewijzen.

De verzoekster betoogt dat uit de bestreden akte niet blijkt dat de verweerder rekening heeft gehouden met de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om haar huwelijk met de heer M. te voltrekken, terwijl hierop nochtans tot tweemaal toe uitdrukkelijk werd gewezen. De verzoekster benadrukt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand, als bevoegde overheid, reeds heeft beoordeeld of het huwelijk kon worden voltrokken. Door hieromtrent niet te motiveren, is de bestreden beslissing volgens de verzoekster niet voldoende gemotiveerd om de genomen beslissing te schragen.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekster reeds eerder, op 22 september 2021, een aanvraag heeft ingediend voor een visum kort verblijf met het oog op het voltrekken van een huwelijk met de heer M. Op 21 december 2021 heeft de verweerder besloten tot de weigering van de afgifte van het gevraagde visum op grond van artikel 32, lid 1, iii, van de Visumcode, omdat de verzoekster niet had aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor haar terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar zij met zekerheid zal worden toegelaten. Er wordt vastgesteld dat een tenlasteneming conform het koninklijk besluit van 11 december 1996 ontbreekt en dat de verzoekster ook niet bewijst dat zij zelf over voldoende financiële middelen beschikt om haar voorziene verblijf in België te dekken.

Op 27 december 2021 vraagt de verzoekster om de herziening van de genomen weigeringsbeslissing. Zij brengt bij haar willig beroep een verbintenis van tenlasteneming door de heer M. bij (bijlage 3bis), alsook het huurcontract van de heer M. en twee aanslagbiljetten van diens personenbelasting voor de inkomstenjaren 2019 en 2020.

Op 4 januari 2022 antwoordt de gemachtigde ambtenaar, de heer S. B., dat het verzoek om herziening goed werd ontvangen, doch dat er geen gunstig gevolg aan kan worden gegeven omdat de dienst *“niet in het bezit (is) van de schriftelijke toestemming van de Ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk om het huwelijk te voltrekken”*.

Op 16 januari 2022 meldt de advocaat van de verzoekster aan de gemachtigde dat er contact werd opgenomen met de burgerlijke stand van Kortrijk, en dat deze dienst antwoordde dat er een advies van het parket werd verwacht in de maand februari. De advocaat van de verzoekster benadrukt dat vermeden moet worden dat de verzoekster en de heer M. in een vicieuze cirkel worden geduwd indien het parket niet in de mogelijkheid is om het voorgenomen huwelijk te onderzoeken zolang de verzoekster zich niet op het Belgische grondgebied bevindt. Tevens wordt opgemerkt dat de omzendbrief enkel voorziet dat de akte van huwelijksaangifte wordt voorgelegd, en niet de huwelijksdatum, en dat de documenten, die bij de visumaanvraag werden ingediend, in de loop van de maand februari de geldigheidsduur van 6 maanden dreigen te overschrijden, zodat er mogelijks een nieuwe visumaanvraag zal moeten worden ingediend. De advocaat van de verzoekster dringt nogmaals aan om de genomen beslissing te herbekijken.

Op 19 januari 2022 stuurt de gemachtigde ambtenaar, de heer S. B., het volgende e-mailbericht aan de dienst 'visa' van de Belgische ambassade te Rabat:

*"De visumaanvraag werd op 21/12/2021 geweigerd omdat er geen tenlasteneming was voorgelegd.*

*Inmiddels heeft de advocaat ons een eerste keer verzocht om de beslissing te herzien. Er werd toen een tenlasteneming voorgelegd (...) en het bewijs dat meneer M. over voldoende bestaansmiddelen beschikt.*

*Het eerste verzoek om herziening werd geweigerd omdat onze dienst niet in het bezit is van de schriftelijke toestemming van de Ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk om het huwelijk te voltrekken.*

*De advocaat komt nu opnieuw tussen en vraagt opnieuw de herziening van onze beslissing aan.*

*Uit de bijgevoegde mail blijkt dat Kortrijk het dossier voor verder onderzoek naar het parket heeft doorgestuurd.*

*Het parket zal nu een interview van mevrouw willen om een advies te kunnen geven op basis van de verklaringen van beide partijen.*

*Zouden jullie mevrouw kunnen uitnodigen om op interview te komen?"*

Op 19 januari 2022 laat de gemachtigde ambtenaar aan het parket weten dat er opdracht werd gegeven aan de Belgische Ambassade in Rabat om van de verzoekster een interview schijnhuwelijk af te nemen.

Op 26 januari 2022 gaat het hierboven vermelde interview door op de Belgische ambassade te Rabat.

Op 27 januari 2022 wordt de advocaat van de verzoekster hierover ingelicht middels volgend e-mailbericht:

*"Inmiddels nam de Belgische Ambassade in Rabat een interview van mevrouw af.*

*De Ambassade stuurde ons ook de bewijzen van relatie door die door u en betrokkene werden overgemaakt.*

*Vandaag werden het verslag van het interview en de bewijzen van relatie naar het parket gestuurd zodat het parket verder kan met haar onderzoek."*

Op 4 februari 2022 maakt de procureur des Konings het volgende advies over aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk:

*"Ingevolge uw schrijven d.d. 18.08.2021 betreffende het voorgenomen huwelijk tussen M. R. en E. B., dient ik u mee te delen dat het niet mogelijk is voor mijn ambt een gedegen onderzoek te voeren.*

*Blijkens het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 19.01.2022 werd opdracht gegeven aan de Belgische Ambassade te Rabat om van mevrouw E. een interview af te nemen. Mijn ambt werd tot op heden nog niet in het bezit gesteld van dit interview. Evenmin werd mijn ambt tot op heden in het bezit gesteld van een politioneel verhoor van de heer M.*

*Aangezien op heden dan ook geen onderzoek kan worden gevoerd naar de intenties van de betrokkenen, is mijn ambt genoodzaakt het voorgenomen huwelijk tussen M. R. en E. B. ongunstig te adviseren.*

*Huidig advies kan eventueel worden aangepast, nadat mijn ambt in de mogelijkheid is gesteld een degelijk onderzoek te voeren."*

Een kopie van dit advies wordt op 17 februari 2022 overgemaakt aan de diensten van de verweerder.

Op 18 februari 2022 maakt de gemachtigde ambtenaar nogmaals per e-mail het interview over aan het parket van West-Vlaanderen:



*“In bijlage vindt u het interview van mevrouw.*

*Het interview werd op 27/01/2022 samen met bijkomende bewijzen van relatie naar uw ambt doorgestuurd.*

*Mogelijks heeft u de mail niet ontvangen wegens de grootte van de bijlagen.*

*Kan het advies herbekeken worden?*

*De visumaanvraag werd namelijk geweigerd en de advocaat van betrokkene heeft om herziening van de beslissing gevraagd.*

*De visumaanvraag is nu in orde op administratief vlak en een mogelijke herziening zal dus afhangen van uw advies en de beslissing van de Ambtenaar van de burgerlijke stand nadien.”*

Op 23 februari 2022 antwoordt de procureur des Konings dat de onderzoekstermijn in het dossier van de verzoekster afliep op 12 februari 2022, dat het parket om die reden het dossier niet zomaar kan heropenen, en dat de betrokkenen dus een nieuwe aangifte van huwelijk dienen te doen.

Op 4 juli 2022 stuurde de advocaat van de verzoekster de volgende e-mail aan de diensten van de verweerder:

*“Intussen gaf de ambtenaar van de burgerlijke stand te Kortrijk telefonisch de goedkeuring voor het voltrekken van het huwelijk. Men zal dit morgen ook schriftelijk bevestigen.*

*Ik wou reeds bij uw diensten nagaan of de cliënten kunnen voortgaan op de eerder ingediende visumaanvraag (C, met het oog op huwelijk in België), dan wel of er een nieuwe visumaanvraag dient plaats te vinden via de diplomatieke post in Marokko.”*

Op 11 juli 2022 antwoordt de gemachtigde ambtenaar dat er een nieuwe visumaanvraag moet worden ingediend aangezien de weigeringsbeslissing van meer dan drie maanden geleden dateert.

Op 17 augustus 2022 dient de verzoekster dan de huidige aanvraag in voor een visum kort verblijf met het oog op het voltrekken van een huwelijk met de heer M. in België. Bij deze aanvraag voegt zij onder meer de volgende schriftelijke bevestiging van 5 juli 2022 vanwege de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk:

*“In aansluiting op ons onderhoud over het voorgenomen huwelijk van de heer M. en mevrouw M. E. kan ik u melden dat de ambtenaar van de burgerlijke stand het huwelijk zal voltrekken.  
Uw cliënten kunnen contact opnemen met onze diensten om een afspraak te maken om het huwelijk voor te bereiden (datum van de voltrekking te bepalen, ...)”*

Op 17 januari 2023 verstuurt een andere gemachtigde ambtenaar, I. L., aan de diensten van de stad Kortrijk het volgende e-mailbericht:

*“Betreffende bovengenoemd huwelijk, onze diensten hebben een visumaanvraag C met oog op huwelijk ontvangen van Mw. E. B.*

*Na inzage in het dossier van mevrouw is me opgevallen dat het parket al tot drie keer toe een negatief advies heeft gegeven omwille van een waaier aan vaststellingen en feiten.*

*Het laatste negatieve advies dateert van 17/02/2022 en stipuleert dat een grondiger onderzoek onmogelijk was vanwege het ontbreken van het interview van mevrouw.*

*Gegeven het leeftijdsverschil, de opgesomde redenen in de drie eerdere negatieve adviezen en gegeven het feit dat ikzelf geen significante wijzigingen opmerk in de relatie van meneer en mevrouw, afgaande van het interview afgenomen door de ambassade die u in bijlage kunt vinden, vraag ik me af of u en uw ambt bezwaar heeft tegen de voltrekking van dit huwelijk.*

*Is het mogelijk om onze diensten op de hoogte te stellen indien jullie al dan wel of al dan niet bezwaar hebben tegen de voltrekking van dit huwelijk?”*

Op 9 februari 2023 antwoorden de diensten van de stad Kortrijk hierop als volgt:

*“Wij zullen het huwelijk voltrekken van de heer R. M. en B. E.*

*Dit wegens een vergissing onzentwege... het dossier werd doorgestuurd naar het Parket van de procureur des Konings voor advies. Maar betrokkenen zijn te laat in kennis gebracht van onze beslissing zodat we het huwelijk moeten voltrekken."*

Op 23 februari 2023 neemt de gemachtigde, I. L., de thans bestreden weigeringsbeslissing.

Samen met de verzoekster stelt de Raad vast dat in de bestreden akte nergens melding wordt gemaakt van de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk om het huwelijk van de verzoekster en de heer M. te voltrekken, zoals blijkt uit de bij de visumaanvraag gevoegde schriftelijke bevestiging van 5 augustus 2022. De gemachtigde stelt wel twijfels te hebben over de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en van de "*geleverde bewijsstukken*", maar gaat hierbij nergens concreet in op het door de verzoekster voorgelegde bewijs dat de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk, na de eerdere negatieve adviezen van het parket en na het interview van 26 januari 2022, op 5 augustus 2022 alsnog heeft bevestigd het huwelijk te zullen voltrekken. De in de bestreden akte opgenomen motieven laten de verzoekster niet toe om te begrijpen waarom dit bewijsstuk niet geloofwaardig zou zijn bevonden, daar waar de verweerder het verzoek tot herziening van de vorige weigeringsbeslissing net heeft afgewezen omdat hij "*niet in het bezit (was) van de schriftelijke toestemming van de Ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk om het huwelijk te voltrekken*".

Uit de hierboven chronologisch weergegeven e-mailberichten blijkt duidelijk dat de verweerder zowel ten overstaan van de verzoekster en haar advocaat als ten overstaan van het parket en de ambtenaar van de burgerlijke stand heeft aangegeven dat de beslissing omtrent de afgifte van het visum kort verblijf met oog op huwelijk in België in belangrijke mate afhangt van de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk. Wanneer de verzoekster, op aandringen van de diensten van de verweerder, uiteindelijk een nieuwe visumaanvraag indient, voorzien van de schriftelijke bevestiging van de ambtenaar van de burgerlijke stand van Kortrijk, dan mag van de verweerder inderdaad worden verwacht dat hij hieromtrent uitdrukkelijk motiveert, *quod non*.

Een schending van artikel 3 artikel van de wet van 29 juli 1991 is dan ook aangetoond.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet hieraan geen afbreuk. Waar de verweerder het e-mailbericht van 9 februari 2023 van de diensten van de stad Kortrijk (zie *supra*) citeert en waar hij stelt dat hieruit blijkt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand zich genoodzaakt zag om het huwelijk te voltrekken omdat de wettelijke beslissingstermijn inzake de voltrekking van het huwelijk was verstreken, merkt de Raad op dat dergelijke motivering niet in de bestreden akte is opgenomen. Het betreft bovendien een communicatie tussen de diensten van de verweerder en de diensten van de stad Kortrijk en uit niets blijkt dat de verzoekster hiervan op de hoogte werd gesteld. In tegendeel, uit de voorliggende gegevens blijkt dat de betrokken overheden de verzoekster en haar advocaat niet hebben geïnformeerd omtrent de redenen voor de bevestiging van de huwelijksvoltrekking. Door *a posteriori*, in de nota met opmerkingen, te pogen een motivering te voorzien, kan een bestaand gebrek in de motivering van de bestreden beslissing niet worden rechtgezet (*cf.* RvS 28 oktober 2008, nr. 187.420).

Het vijfde middel is, in de aangegeven mate, gegrond. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen. De overige middelen(onderdelen) behoeven geen verder onderzoek.

#### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

#### Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 februari 2023 tot weigering van de afgifte van een visum kort verblijf (type C) wordt vernietigd.

## **Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend drieëntwintig door:

C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE